

1924

Dne 26. dubna řádily nad zdejší krajem dvě hrozné bouře, které nadělaly v lesích mnoho škody. 28. května byla opět silná bouře. 15. května byla opět silná bouře.

Dne 14. a 15. června udílel ve Slavičíně olomoucký arcibiskup dr. Leopold Prečan mládeži okolních a přifářených osad svátost biřmování.

20. června ve čtvrtek při své návštěvě Moravy pan prezident republiky T. G. Masaryk cestou z Val. Klobouk do Bojkovic projel okolo silnice okresní do Hrádku. Na cestě odbočující k Raketnici postavila obec zdejší pěknou slavobránu s nápisem:

„Vítáme Tě v náš kraj milovaný presidente tatíčku náš!“ Z vděčnosti obec Raketnice!“

U nádraží při přejezdu trati přes silnici postavili bránu železničáři, kteří se u ní shromáždili. Ve vesnici v Hrádku u pomníku padlým vojínům postavilo krásnou bránu občanstvo, pomník dekorován byl vkusně prápory a květinami, podle silnice utvořena alej z lesních stromků, silnice přes vesnici posypaná travou, všechny domky i zahrádky okrášleny. Do Hrádku shromáždily se školní děti, různé spolky a mnoho občanstva ze všech okolních osad tedy i z Raketnice. Podél silnice konali čestnou strážní službu hasiči, Dělnické tělocvičné jednoty, Sokolstvo a Orli. Školní mládež měla v rukou praporky a věnečky. Po páté hodině odpoledne za nádherného počasí přijížděli automobily prezidentovy družiny a v autu pátém konečně přijel i dlouho toužebně očekávaný osvoboditel národa. Na nadšené pozdravy, mávání praporky a věnečky odpovídal s úsměvem a vlídným pokynem. U pomníku na okamžik jeho vůz se zastavil a on za zvuků národních hymen podepsal se do pamětní knihy obce Hrádku. Vůz jeho v tu dobu ozdoben byl spoustou krásných růží. Dav dětí a občanstva bylo těžko v tu dobu udržeti v pořádku. Všichni spěchali, aby aspoň na okamžik pohledět mohli v ustaranou tvář staříckého milovaného, tatíčka presidenta. Za jáсотu davu bral se pak automobilový průvod dále do Bojkovic a pak na noc do Luhačovic.

Jen okamžik bylo nám popřáno vzdáti hold nesmrtelnému tvůrci svobodného státu československého, ale ten okamžik nevymizí přítomným do smrti z myslí a ze srdce.

Školní rok v r. 1924 – 25 počal 1. září. Učitel Frant. Bárta byl ustanoven za učitele do Rudic. Na jeho místo ustanoven zat. učitel odchovanec zdejší školy, rodák Emil Mudrák. Vyučoval jen měsíc. 1. října odebral se k stálému vojsku. Na jeho místo dosazen 1. října abiturient střední školy Alois Ministr z Veselíčka a sice na dobu potřeby nejdéle do 28. června 1925. Dne 27. října vykonána školní slavnost na památku šestého výročí státu, republiky československé. Ze žáky sehraná hra divadelní „Tajemný dub“. Čistý výnos 196 Kč 80 h věnován na zakoupení knih do žákovské knihovny.

Během r. 1923 – 24 Rokytnici přibýlo obytných čísel a to na pozemku vyvlastněném pod školou a to: stodoly vystavěné Alfredem Šmotkem, vedle domek Pastorka Klimenta, který obdržel č. 75 a Hýbl František, panský hajný vystavěl napřed stodolu a až poměry se změní vystaví obytný domek. Boleček Josef, vystavěl domek na Horňánsku, který obdržel č. 55.

Zima letošního roku byla hodně dlouhá a pak nastalo deštivé počasí a chladné jaro. Práce polní začali až v dubnu a brambory sázeny až v květnu. Sena se urodilo hojně. Obilí se ukazovalo pěkně i oziminy pěkně narostly do slámy. Sklamala pouze pšenice, která skoro do $\frac{3}{4}$ napadena zhoubnou zelenočkou. Jařiny zdrženy ve vzrůstu jarními chlady zakrněly květnovými a červnovými suchy na dobro. Nejlepší byly směsky (vičáky). Žně nepřinesly rolníkům mnoho radosti ani velkého užitku a proto museli dosti všichni i zámožnější rolníci živobytí přikupovati.

Podzim byl až asi doprostřed listopadu velmi pěkný a suchý. Práce na polích se včas podělaly. Úroda bramborů byla prostřední i ovoce ale švestek bylo málo. V podzim byly ceny obilí tyto: 1 q pšenice 250 Kč, 1 q bramborů 80 – 100 Kč – 120 Kč, sele 40 – 50 Kč. Průmyslné výrobky stojí a udržují se na stejné výši. Nakažlivých nemocí nebylo.